

[Erik Andersen (Fr.borg amt).]

kollektive overenskomster og på baggrund af en forhåbentlig ny hovedaftale at indarbejde en ganske ny retspraksis. Det har ikke i udvalget været hensigten gennem eksempler eller på anden måde at begrænse domstolens mulighed for ved fortolkning at åbne for en ny retspraksis. Derfor er der i betænkningen skrevet følgende:

„Udvalget lægger imidlertid den største vægt på, at de i bestemmelsen“, og det er her § 12, stk. 2, der sigtes på,

„nævnte kriterier får et reelt indhold og bred anvendelse i en ny retspraksis, herunder at der tages hensyn til udviklingen på arbejdsmarkedet, f.eks. på baggrund af miljøforskning.“

Det er i socialdemokratiet — og jeg skønner også i arbejdsmarkedsudvalget — den fremherskende opfattelse, at man ikke fra folketinget skal begrænse arbejdsrettens muligheder for at øve en domspraksis, der betyder en åbning frem mod mere demokratiske tilstande på arbejdsmarkedet.

Jeg skal til slut omtale de af SF stillede ændringsforslag. Det ene har vel følelsesmæssigt megen sympati i socialdemokratiet, det er forslaget om, at boden skal afskaffes. Når vi ikke har kunnet følge dette forslag, skyldes det, at lovforslaget hviler på en indstilling fra arbejdsmarkedets hovedorganisationer, og at man i det arbejde, der har været gennemført forud for lovens tilblivelse som forslag her i folketinget, har forhandlet sig frem til en række praktiske løsninger, der er protokolleret mellem hovedorganisationerne, og hvis realitet er den, at den hidtil anvendte praksis: at indklage arbejdere og lønmodtagere for kun 20 minutters eller 2 timers uvarslet arbejdsstandsning, vil være bortfaldet med denne lovs gennemførelse. Vi kan vel også på baggrund af meget erfarne fagforbundsfolks udtalelser vurdere den nye lov og de dertil knyttede aftaler på en sådan måde, at vel op til 80-90 pct. af de hidtidige bodssager, der har været indbragt for arbejdsretten, vil bortfalde, og alene herudfra kan vi ikke støtte et ønske om at gå på

tværs af et kommissionsresultat og ændre i kommissionens forslag til en ny lov.

Endelig kan vi også hævde — og det er det primære — at forudsætningerne for, at en retsinstans kan virke, er også, at denne retsinstans har visse former for sanktionsmidler over for dem, man er sat til at dømme. Vi kan derfor ikke anbefale, at man støtter ændringsforslaget fra socialistisk folkeparti om at lade boden bortfalde.

Det andet ændringsforslag, der er stillet af SF, går ud på, at loven skal tages op til revision i året 1976-77. Vi kan heller ikke støtte dette ændringsforslag, idet vi har den principielle opfattelse, at en lov altid af dette ting kan tages op til en revision; og det forhold, at man i en lang række love har en sådan revisionsbestemmelse indføjjet, medfører jo meget ofte og har også i denne samling medført en urimelig hård belastning af folketingets arbejdsgang. Vi kan derfor ikke støtte forslaget om revision i 1975-76. Det er klart, at skulle intentionerne med denne lov ikke indfries, vil vi være parat til at støtte en revision af loven, men vi vil altså ikke binde os til under alle omstændigheder at skulle tage loven op allerede i 1975-76.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af arbejdsministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Simonsen: Der har omkring lovforslaget om arbejdsretten været tale om en god og grundig behandling af stoffet, hvad der ikke mindst er grundlag for at takke arbejdsmarkedsudvalgets formand for.

Som det er nævnt i betænkningen og nu også af hr. Erik Andersen (Fr. borg amt), har et af de emner, som har optaget udvalget mest, jo været spørgsmålet om ad hoc-dommere. Jeg gav under første behandling udtryk for, at vi havde en vis sympati for at finde en løsning på dette område. På den anden side synes jeg også, det klart er blevet dokumenteret under de indgående drøftelser, vi har haft omkring dette spørgsmål,